

DE EGLANTIER VZW

Dagverblijf voor kinderen en jongeren met een ernstige mentale of meervoudige handicap.

1 Wie kan op De Eglantier terecht?

De Eglantier is een kleinschalig dagverblijf voor vijftien kinderen en jongeren met een ernstige mentale of meervoudige handicap uit het centrum van de provincie Vlaams-Brabant en het oosten van de Brusselse agglomeratie die (nog) niet opgevangen kunnen worden in het onderwijs, zelfs niet in speciaal voor kinderen met een handicap bedoelde scholen voor buitengewoon onderwijs.

Reeds als baby kunnen kinderen met een ernstige ontwikkelingsachterstand, een ernstige mentale of een meervoudige handicap, opvang, begeleiding en therapie krijgen en dit eventueel tot ze 21 jaar worden. Ook kinderen met een hoge verzorgingsbehoefte zijn welkom. Indien doorstroming naar het buitengewoon onderwijs mogelijk blijkt dan worden kinderen hierop voorbereid.

2 Gezinsondersteunende functie

De Eglantier is vooral bedoeld om ouders van een kind met een ernstige handicap de kans te geven zelf voor de opvoeding van hun kind in de eigen familiekring in te staan en zo een internaatsplaatsing van hun zorgenkind te voorkomen of uit te stellen, mits een geëigende opvang overdag.

Aangezien kinderen reeds als baby bij ons terecht kunnen, neemt De Eglantier voor de ouders van deze zeer jonge kinderen met een handicap ook de taak van vroegbegeleidingsdienst op zich. Immers, veel van deze ouders staan dan nog aan het begin van een verwerkingsproces.

Het waren trouwens ouders van kinderen met een ernstige handicap die in 1978, met de steun van mensen uit de plaatselijke gemeenschap, het initiatief namen om een v.z.w. op te richten die in september 1979 het eerste dergelijk dagverblijf in Vlaanderen zou openen.

Het is steeds de bedoeling geweest om een kleinschalige, huiselijke sfeer te creëren waarbij ouders nauw betrokken worden bij de opvang van hun kind. De gezinsondersteunende functie van De Eglantier is steeds één van de uitgangspunten geweest van de initiatiefnemers.

3 Meervoudige handicap

Mettertijd was er ook een evolutie in de aard van de handicap van de kinderen die De Eglantier bezochten. Aanvankelijk waren het vooral kinderen met een ernstige mentale handicap. Gaandeweg merkten we een evolutie naar een complexere zorgvraag.

De laatste jaren hebben de jonge kinderen die zich aandienen vaak een zeer ernstige meervoudige handicap. Naast een ernstige of diepe mentale handicap hebben deze kinderen ook vaak een ernstige fysieke handicap, met soms erg beperkte motorische mogelijkheden. Sommigen hebben bovendien ook een sensoriele handicap (blind of slechtziende; auditieve stoornis). Een aantal van hen hebben daarbij een hoge verzorgingsbehoefte (bv. sondevoeding, ademhalingscanule, blaassonde, ...). Enkele kinderen vertonen ook autistiform gedrag. Kortom, verschillende van de kinderen vertonen een complexe zorgbehoefte.

Mettertijd werd het personeelskader ook aangepast aan de gewijzigde populatie. Zo opteren we nu voor multidisciplinaire teams in onze twee leefgroepjes: zowel mensen met een pedagogische als paramedische opleiding (opvoedsters, verpleegkundigen, ergotherapeuten...).

Verder bestaat het team van De Eglantier uit twee kinesitherapeuten, een maatschappelijk werkster, een arts, een orthopedagoge, een verantwoordelijke en de noodzakelijke logistieke functies als kokkin, poetsvrouw en mensen die de ophaaldienst en de nodige onderhoudsactiviteiten aan huis en tuin verzekeren.

4 Het huis

Daar het huis waarin De Eglantier gevestigd is door deze evolutie in de zorgvraag niet meer aangepast was aan de noden van de opgenomen kinderen, heeft de v.z.w. het huis met eigen financiële middelen verbouwd. Alhoewel De Eglantier erkend is door de Vlaamse overheid en daardoor werkingssubsidies ontvangt van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap werden er geen verbouwingssubsidies toegekend daar er geen

nieuwe opvangplaatsen werden gecreëerd. Nochtans waren de aanpassingen noodzakelijk om een kwaliteitsvolle opvang en begeleiding mogelijk te maken.

De Eglantier v.z.w. heeft door b.v. eigen jaarlijkse activiteiten als tuinfeest en kalenderverkoop of de driejaarlijkse kunstveiling, maar ook dankzij de steun van particuliere donateurs, verenigingen, serviceclubs of bedrijven, jarenlang de middelen verzameld om het noodzakelijke verbouwingsproject te realiseren.

5 Financieel

Ondertussen moest de gewone werking echter ook financieel gedragen worden. De jaarlijkse subsidies van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap volstaan niet om de volledige werkingskosten te dekken.

De Eglantier v.z.w. ziet zich dan ook verplicht om jaar in, jaar uit inspanningen te doen om hiervoor de nodige middelen te verzamelen. Waarvoor worden deze dan gebruikt?

Een paar voorbeelden:

Boven op de subsidies voor de ophaaldienst moeten we zelf jaarlijks gemiddeld zo'n 300.000 BEF besteden aan dit vervoer van de kinderen om mogelijk te maken dat de ophaaldienst kan gebeuren met aan rolstoelvervoer aangepaste minibusjes waarop we ook begeleiding voorzien. Zowat de helft van de aankoop van de minibusjes en de aanpassing aan het vervoer van rolstoelen moet De Eglantier met eigen inkomsten financieren. Einde 2001, begin 2002 zijn onze beide minibusjes aan vervanging toe, dit na acht jaar en 300.000 km trouwe dienst.

De regelgeving van het Vlaams Fonds laat ons toe om jaarlijks gedurende twee maanden te sluiten. De complexe problematiek van de kinderen die De Eglantier bezoeken maakt het echter onmogelijk voor de ouders om gedurende twee maanden per jaar een passende opvang voor hun zorgbehoeftige kinderen te vinden. Het zou vanuit therapeutisch standpunt trouwens niet goed zijn dat de kinderen voor zulke lange periodes zonder begeleiding blijven.

Daarom ook blijft De Eglantier dan ook het hele jaar geopend (uitgezonderd tussen Kerst en Nieuw). Om dit mogelijk te maken zet de v.z.w. in de vakantieperiodes niet-subsidieerbare personeelsfracties in. Op die manier wil De Eglantier het hele jaar door een kwaliteitsvolle opvang bieden en dus ook zijn gezinsondersteunende rol spelen.

Onlangs werd met financiële steun van velen de tuin heraangelegd en toegankelijk gemaakt voor rolstoelgebruikers. Ook een kleine weide voor kleinvee werd aangelegd (minikinderboerderij).

Binnen de hierboven geschetste context zal het duidelijk zijn dat ook voor de aankoop van het nodige pedagogische, therapeutische en verzorgingsmateriaal De Eglantier beroep moet doen op anderen. Zonder de extra externe financiële inbreng zijn deze aankopen niet mogelijk, de werkingssubsidies laten dit niet toe.

6 Door velen gedragen en gesteund

Dankzij de steun van velen, gedurende meer dan twintig jaar, slagen we erin onze opdracht waar te maken.

Het gaat dan over vele tientallen vrijwilligers die zich bvb inzetten op ons jaarlijks tuinfeest, onze ploeg kalenderverkopers, de 'kookmoeders' als onze kokkin ziek is, de grote groep mensen waarmee we tijdens de weekends ons terras hebben aangelegd bij de verbouwingswerken, enz.

...

Daarnaast zijn er velen die ons gedurende de voorbije jaren trouw financieel gesteund hebben. Zowel individuele donateurs uit de plaatselijke gemeenschap, maar ook verenigingen, bedrijven en serviceclubs. Zonder hen was het Eglantierverhaal niet mogelijk geweest. Zonder hen was geen sprake van een kwaliteitsvolle opvang, begeleiding en therapie voor deze groep kinderen met een complexe handicap. Daarvoor zijn we al deze mensen en organisaties dan ook heel erkentelijk.

Voor meer informatie:

De Eglantier vzw

Coigesteenweg 19, 3061 Bertem (Leefdaal),

Tel. 02/767.47.05, fax: -, E-mail:eglantier@moso.be